

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Venirea Mea cu sfinții și lucrul Meu cu ei pe pământ, este proorocită să se împlinească această venire, și scrie în Scripturi despre ea, iar Scripturile se împlinesc, le împlinesc Eu, Domnul, căci sunt ascultător de Scripturi și nu las nimic neîmplinit din cele ce sunt scrise să se împlinească și din cele ce se va prooroci să vină și să fie împlinite, căci darul proorociei nu s-a luat de pe pământ după așezarea Mea de-a dreapta Tatălui când am sfârșit lucrul Meu cel văzut pe pământ, ci, din contra, s-a întărit pe pământ duhul proorociei prin cei sfinți ai bisericii Mele din neam în neam, căci Eu am spus ucenicilor Mei: *«Cereți, și vi se va da!»,* și am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»,* iar apostolii Mei au lăsat cuvânt pe pământ și ei și au spus pentru urmașii lor: *«Răvniți după daruri duhovnicești, dar mai ales să proorociți răvniți».*

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! E zi de sărbătoare de sfinți, și Eu vin cu sfinții cuvânt pe pământ, căci de la început și până la sfârșit Eu am fost și sunt Cuvântul, și toate prin cuvânt s-au împlinit și se împlinesc.

Intru în carte cu venirea Mea, și am sfinții în lucrare de cuvânt, precum este scris, și v-am povățuit, fiilor, să nu aveți voi o mai întâi grijă și o mai pregătită lucrare ca și cea pentru venirea Mea la voi cuvânt, iar pentru această împlinire trebuie o îndeletnicire aparte, și cu care să vă obișnuți mult, mult, că mult mai mult aș vrea să pot și să vin pe calea cuvântului, mult, fiilor, și ar fi altfel pe pământ, și la voi altfel, dacă aș putea să am mai mult sprijin și să vin mai mult și să așez mai mult cuvânt pentru împlinirea lui, așa cum am început Eu acum douăzeci și cinci de ani vremea celei de a treia iubiri a lucrării cuvântului Meu, după ce a trecut vremea Mea cu Verginica și vremea cea dintre ea și voi prin surioara ei, și am început apoi iubirea cea din urmă, poporul Meu cel de la sfârșit de cale și viața lui cu Mine, viața de sfinți înaintea Mea, o, și câtă lucrare pentru așa viață a fost să așez prin cuvânt între Mine și voi de când v-am pețit să lucrați pentru Mine și până azi, și până mâine, fiilor ucenici, iar lucrarea de ucenic este lucrarea iubirii de Dumnezeu și a ascultării cea pentru ea, căci iubirea când o are omul de lucrare a inimii lui lucrează ea ascultare, căci izvorăște ascultare iubirea cea pentru Mine, și aceasta este lucrarea iubirii, fiilor, și numai cei ce iubesc pe Dumnezeu din toată inima și cugetul și sufletul lor, numai aceia ascultă, căci iubirea ascultă, fiilor.

O, aș vrea să nu mai am durere și neputință în cale când vin să Mă așez cuvânt pe masă la voi, măi fiilor. De multe ori cobor pe cale cu durere pe ea și Mi se face grea coborârea. Hai să punem în grijile cele mai din față această grijă, o, fiilor, că este lucrare de proorocie cuvântul Meu, căci el se împlinește, numai să pot să-l așez în carte și să-i dați voi putere apoi, adică împlinire și multă împlinire, fiilor, căci trebuie neîndoiește credință pentru împlinirea proorociilor, pentru cuvântul Meu împlinit, fiilor. Așadar, pentru orice zi de sărbătoare pregătiți-Mi și calea cuvântului Meu și pregătiți-vă și voi și stați în prag, și așa să vă găsesc, priveghind și primind pe Domnul să vă găsesc, căci când Eu veneam prin Verginica și prin surioara ei stăteau creștinii ziua și noaptea în pragul venirii Mele ore întregi pregătiți să Mă primească și să Mă audă și să-Mi scrie cuvântul odată cu rostirea lui atât cât se putea atunci, iar vremea cea de a treia a fost altfel, și s-a cules tot cuvântul ieșit din gura Mea și este el, și dacă este mărturisește, căci Eu, Domnul, am avut grijă mare să-Mi pregătesc cărare întărită și potrivită pentru așezarea Mea în carte și pentru răspândirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci în trecut Îmi ascundeau creștinii cuvântul, căci era potera pe cale și-Mi urmărea sau Îmi cumpăra pe creștini și se lua de sub înveliș cuvântul și Mi-l ducea la mai-marii cei pândăși pe urma cuvântului Meu când el se năștea la ieslea sa, precum este scris în Scripturi de balaurul cel roșu cu șapte capete și zece coarne încununate împărătește, și a cărui coadă trage după ea stelele cerului, pe creștinii Mei pândiți când Îmi ascultau glasul cuvântului Meu ca să dea cu ei de pământ și să stea la gura izvorului cuvântului Meu când el se năștea, când Domnul grăia. Și iată, așa cum este scris, Eu, Domnul, cârmuiesc cu toiag de fier, cârmuiesc acum neamurile

pământului cu duhul proorociei, duhul cuvântului Meu, și stau lângă Tatăl pe scaun de domnie și de pe el Îmi ocrotesc calea cuvântului Meu ca să hrănesc cu el popoarele și să le cârmuiesc, după ce Mi-am pus la adăpost trâmbița, pe Verginica Mea, care este temelie a poporului cuvântului Meu, jertfă de credință și de iubire și de răbdare și de suferință, și o am cu Mine în luptă pentru nimicirea balaurului roșu, care nu poate cu toți îngerii lui să biruiască în luptă, căci îngerul Meu cu ceată mare sunt biruitori pentru Mine, și nu mai poate spre cer balaurul și ceata lui, care merg și înșeală mereu, mereu lumea întreagă de peste tot, iar Eu, și cei ce biruiesc cu Mine vom cânta cântarea cea de biruință în cer și pe pământ, și tot răul se va sfârși, dar trebuie credință pentru acest cuvânt proorocesc și pentru întreaga lui împlinire, și cu lucrarea credinței trebuie să se îndeletnicească fiii cuvântului Meu de azi, căci toate prin credință se desăvârșesc și vin spre împlinire.

O, stau cuminți cetele de sfinți în jurul Meu când Mă însoțesc întru venirea Mea cuvânt pe pământ, și este ceata mucenicilor în față și are în mijlocul ei în această zi pe mucenicul Pantelimon și-și așteaptă el intrarea și mărturisirea în cartea Mea, iar Eu, Domnul, grăiesc și spun: Bine-cuvântată să fie intrarea și ieșirea ta, copil iubit și cu putere multă în rugăciunea ta spre Domnul! O, pace ție! Iată cetatea Mea de cuvânt și pe poporul Meu din ea! Intră și lucrează, acum, copil iubit! Amin.

— O, Doamne iubit, copil iubit Ți-am fost, că m-am sprijinit numai cu Tine și numai de la Tine în toate durerile vieții și mi s-au făcut dulci toate, că dulce ești Tu, Doamne, numai să Te guste cel ce Te crede, că de crezut și dracii Te cred, dar ei nu Te gustă și nu Te iubesc, ci Te dușmănesc, că-Ți sunt dușmani, Doamne. Eu însă m-am dăruit să-Ți fiu copil, iar Tu să-mi fii Părinte și Învățător și putere să-mi fii, și mi-ai dat putere să-Ți fiu copil iubit și ascultător.

Am fost dat de tatăl meu trupesc în lumea cea rea și păcătoasă ca să învăț de la cei din lume meșteșugul vindecărilor celor bolnavi, dar eu eram cu Tine, nu în lumea aceasta, și-Ți dădeam Ție toată închinarea mea, iar Tu m-ai umbrat cu darul cel de sus al vindecărilor prin rugăciune spre Tine, Doamne, că ridicam spre Tine mânuțele și ceream mila Ta peste morți și peste vii și Te mărturiseam lumii cu semne și minuni Dumnezeu al meu, Domn al puterilor de sus, Domnul milei sfinte și mult ajutătorul celor bolnavi și necăjiți, Doamne. O, mi-ai dat îngerii și sfinții în ajutor, mi-ai dat însoțitori din cer și nu m-ai lăsat lumii, că m-ai iubit pentru că Te-am iubit, Doamne, înaintea necredincioșilor Te-am iubit, iar ei s-au înfuriat de tot văzând puterea Dumnezeului meu cu mine și mi-au croit cale deschisă spre Tine în cer și spre sfinții mei frați din cer, și nu m-a înspăimântat calea cea cu suferință până la Tine și am biruit-o eu pe ea și sunt cu Tine, Doamne biruitor, că așa biruiești Tu pe pământ prin cei ce Te iubesc atât cât eu Te-am iubit, și prin care înfrunți pe cei necredincioși, și-i iei în locașurile Tale apoi pe cei nevinovați cu mâinile și curați la inimă, și-i binecuvintezi și-i miluiești și le ești Mântuitor, Doam-ne, precum este scris de neamul celor ce caută pe Domnul.

Voi, cei de azi copii și fii ai lui Dumnezeu Cuvântul în neamul român, Domnul Care Se sălășluiește între voi, și peste pământ apoi de la voi, o, umblați cu o credință mare pe această cale măreață, că slăvită este calea pe care Domnul umblă cu voi în zilele acestea. Fiți plini de sfială pentru acest adevăr și ocrotiți-vă credința și nestrămutarea ei, o, frați iubiți. Nimeni, și pentru nimic să nu părăsească bărcuța în care Domnul Se poartă cu fiii cei credincioși ai poporului Său. Oricine v-ar face cu mâna și orice v-ar stârni să vă uitați în lături, priviți numai pe Domnul, numai la El, numai după El, căci de jur-împrejur sunt valurile, iar țărnam nu mai este, decât bărcuța Lui, lucrarea Lui de cuvânt și locul Lui cu poporul Său binecuvântat, și nu uitați că este scris pentru cei ce sălășluiesc lângă Domnul, în muntele cel sfânt al Său, că trebuie să umble ei întru neprihănire și numai în voia Domnului, pe limbă și pe inimă cu adevărul Său, neclevetind, neocărând pe aproapele, căci cei ce fac acestea vor fi defăimați, precum cei ce se tem de Domnul vor fi slăviți, și nu se vor clătina în veac cei vrednici să locuiască în muntele Domnului.

Aceasta, o, Doamne, am tânjit eu în ziua mea de sobor între sfinți să cuvintez înaintea poporului Tău cel din români, că ai nevoie de credință ca a mea în zilele acestea, și vei avea, numai să

se îndeletnicească cu mare ascultare în toate ale Tale cu ei acești fii. Iubire de Dumnezeu, cu această harismă să înceapă ei mereu fiecare zi de lucru și fiecare noapte de odihnă până la următoarea zi, iar sărbătorile Tale și ale sfinților Tăi frumoase să fie, cu slavă între ei, căci Tu ești Dumnezeul lor, Doamne.

O, pace Ție de la ei, pace Ție de la poporul cuvântului Tău, Doamne, că ești numai în dureri și în lacrimi din pricina celor păcătoși de pe pământ, și care se simt stăpâni pe ei și peste oameni și pes-te pământ! Noi, sfinții Tăi, Te mângâiem, Te mărturisim din cer ca și de pe pământ cât am stat și Te-am mărturisit. O, slavă Ție pe pământ în chip văzut cât mai curând, când vrând-nevrând toți Te vor mărturisi și Te vor slăvi, văzându-Ți slava și ziua slavei Tale, o, Doamne, Doamne al celor credincioși și sfinți ai Tăi! Amin.

— Eu, Domnul, sunt numai slavă în cer și pe pământ peste toate văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, numai să știe să vadă și să citească omul în slava Mea și să învețe de la ea pe Dumnezeu. Mi-e tare drag să vin cu sfinții Mei pe pământ în cuvânt. Mă mângâi și Eu, se mângâie și ei, îi mângâiem și pe cei ce iubesc ca Mine și ca sfinții Mei și ne dăm unii altora alinul cel sfânt și ne așezăm la veghe tot mai proaspăt, că trebuie să ocrotim de peste tot țara română, țara Mea cea de azi, tainica Mea țară și masa Mea de cuvânt din mijlocul ei. O, câtă lipsă de iubire de Dumnezeu în acest neam, cât lucru fără Dumnezeu! Voi curăța, voi curăța în ea până ce voi rămâne cu aurul și cu strălucirea lui, care va uimi lumea toată, căci proorociile toate se vor împlini rând pe rând, dar multe nu sunt să se vadă, decât cu înțelepciunea cea de sus și cu ochi la fel, căci omul se va schimba, așa este scris. Amin.

În aceste zile se suie la cer jale de pe pământul român. Doare la Dumnezeu cele petrecute în familia regală, în mijlocul căreia Eu, Domnul, am purtat prin vremea cea rea din loc în loc pe pământ pribeag ungerea Mea pe creștetul unsului Meu Mihail, iar el este acum iarăși pus deoparte, ca și atunci când a fost gonit din țară de fiara cea roșie, și nedreptate se suie la cer, și durere nasc cele atât de acoperite și lucrute acoperit. Nu pot grăi, de vreme ce s-a pus la cale oprire pentru graire, și Mă doare aceasta, și este suferință în mulți fii ai neamului român pentru această tănuire, pentru care s-a făcut amestecare mare, și doare aceasta la Dum-nezeu, o, și nimic fără Dumnezeu nu trebuia să se petreacă peste această binecuvântare pentru neamul român prin coroana română, semnul binecuvântării celei binecuvântate, dar oamenii fără temere de Dumnezeu se bagă peste tot și opresc pe Domnul să poată prin lumină.

Iar tu, poporul Meu, fă-ți datoria cea de la Mine pusă peste tine și ridică rugăciune la Mine pentru această durere și pentru cele ce vin să se încerce cu binecuvântarea Mea. Iată, n-am cum să grăiesc, dar voi lucra tainic și voi lucra din cer și vom mângâia acolo unde este durere mare, și toate se vor ivi la lumină, căci Domnul este lumină, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2016